

Němčičské čtení

LISTOPAD

1999

č. 4

Znak a prapor obce Němčičky

V horním pravém rohu první stránky lednového čísla Němčičského čtení je použit otisk pečeti používané v Němčičkách v 18. století. Na stejném místě dubnového čísla je vyobrazen v černobilém provedení znak obce Němčičky, který byl Parlamentem České republiky přidělen 18.6.1998. V srpnovém čísle tu pak nacházíme vyobrazení obecního praporu.

Prapor obce Němčičky se skládá ze tří svislých pruhů. Levý pruh je červený a je na něm bílá lile, druhý pruh je žlutý s modrým vinným hroznem a třetí pruh je zelený s bílým špičatým kloboukem a se žlutou rolničkou na vrcholu a žlutou podbradní šňúrou.

Podobně je to i se znakem. Tam je místo hroznu ve střední části uprostřed zeleného vršku černý kolík obtočený zelenou révou se čtyřmi modrými hrozny.

Co znamenají jednotlivé obrazce praporu

Nejstarší známá pečeť Němčiček má v pečetním poli dva vinné oblouky, nad každým vinný hrozen, jméno obce NIEMCZICZKY a letopočet 1641. Vinnou révu se čtyřmi hrozny obtočenou kolem kolíku máme i na pečeti z 18. Století. Kolem tohoto vyobrazení čteme nápis DIEDINA HORNÍ NIEMCZICKI.

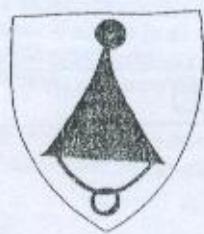
vznešenem k oblasti, v níž se naše obec nachází, je zcela samozřejme, že tento vinořadnický motiv je i na novém obecním znaku a praporu.

Středověký klobouk ukončený koulí či rolničkou použitý ve znaku i praporu nosili v erbu vladykové z Bojeradic, později z Němčíček.

Moravský zemský archiv Brno
13.1.1350
pečeť
Diva z Bojeradic

Moravský zemský archiv Brno
13.1.1350
pečeť
Témik z Němčíček

Stříbrná lilia v červeném poli náležela významnému rodu ze Zástřizl. Tato lilia je zároveň symbolem Panny Marie, které je zasvěcen němčíčský kostel pocházející z roku 1678.

Mnohý z čtenářů těchto řádků se asi zeptá, kdy bude obecní prapor viset na budově obecního úřadu. To závisí na penězích. Zhotovení znaku na budovu a vyrobení praporu s žerdí přijde asi na šedesát tisíc korun.

Jaroslav Slezák

Vážení spoluobčané,

blíží se konec roku, při kterém bych chtěl vyjádřit poděkování mnohým z vás za to, co jste letos pro nás všechny udělali.

Při hodnocení celkového vzhledu obce chci ocenit starostlivost převážné většiny o pěkný vzhled okolí domů i veřejných prostranství.

Přibývá nám stále více udržované zeleně i okrasných ploch. Pro mnohé je to samozřejmost, která jim přináší uspokojení a radost, pro nás všechny vizitka pěkné obce. Věřím, že se nám v příštím období podaří zlepšit vzhled i těch několika málo neupravených zákoutí.

V tomto roce se začala obnovovat činnost hasičského sboru. Děkuji všem členům místní jednoty dobrovolných hasičů, kteří dřívější činnost oživují a uvádějí svoji jednotku do akceschopného stavu.

Za významnou pomoc při budování v obci děkuji členům našeho svazu zahrádkářů a také za finanční pomoc jak v začátcích vydávání Němcíčského čtení, tak na údržbu cest. Stejně tak děkuji ostatním, kteří přispěli na nás časopis.

Jsem rád, že mohu také poděkovat naši mládeži. Starší spoluobčané si velmi cení toho, že se mladí snaží udržovat a mnohdy i rozvíjet místní tradice. Dnes si mladí organizují společenské akce sami. Je ale velká škoda, že se nesetkávají s větším zájmem spoluobčanů. Náklady na pořádání společenských zábav se stále zvyšují a při malé návštěvnosti nejsou ze vstupného pokryty. Když se nemůžete zúčastnit, prosím, abyste tyto zábavy, piesy apod. podpořili finančním darem. Tady samozřejmě patří dík i všem členům jejich rodin, kteří jim pomáhají a podporují je. Vždyť dobré zvládnout hody, zorganizovat je a připravit sváteční kroje není snadná záležitost. Jsme rádi, že akcí, které mládež pořádá, stále přibývá.

Blíží se nám vánoční čas a oslavy konice roku. Mělo by to být období klidné rodinné pohody prožité ve spokojenosti, s pocitem radosti, že můžeme pomáhat jeden druhému. Tyto hodnoty bychom měli stavět nad nákladnost a množství dárků. Jednou z největších hodnot je samozřejmě zdraví. Nezapomeňme proto na Vánoce a na Silvestra právě na opatrnost a bezpečnost svojí i svých blízkých. Předem si to uvědomíme při používání různých světel, prskavek, dělbuchů a jiné pyrotechniky. Při jejím používání hrozí nebezpečí požáru, ohrožení zdraví a majetku nás všech. Vybjírejte si taková místa, kde nebezpečí nehrozí. Za to vám již teď děkuji.

Na konec ještě několik čísel:

Největší počet finančních prostředků u našeho obecního úřadu byl při provedení akcí JME a JMP, které naše obec vlastnila. Z původní ceny 2 000 Kč za jednu akcií byl nárůst u JME na 6 300 Kč a u JMP na 8 825 Kč. Celkem jsme tak získali 3 712 750 Kč a z této částky máme zatím u Čs. spořitelny uloženo 3 312 750 Kč. V letošním roce jsme zaplatili dluhy firmám za provedené práce ve výši 180 000 Kč a zhývá zaplatit 120 000 Kč za půjčku od Sdružení obcí Dobrá voda. Zůstává nám splácat úvěry na vodovod a obecní byt ve výši 1 100 000 Kč a 600 000 Kč na výstavbu přivaděče Dobré vody.

Toto je v plánu splácat do roku 2003. Dále můžeme šetřit na opravu školy, obecních cest nebo na plynofikaci, bude-li o ni ještě zájem.

Ludvík Hycl
starosta obce

Sbor dobrovolných hasičů v Němčičkách

byl založen 10. května 1920, a to na popud Jana Sedláčka č.70, Josefa Bendy č.78, Antonína Hulatý č.84, Františka Machače č.30 a Jana Fialy č.124. V roce založení bylo přihlášeno 19 činných a 39 přispívajících členů. Předsedou byl zvolen rolník Jan Šlancar č.65, místopředsedou obchodník Jan Sedláček č.70, náčelníkem rolník Jiří Bystřický č.75, podnáčelníkem Jan Machač č.89 a pokladníkem František Machač č. 30.

První veřejné cvičení hasičského sboru se uskutečnilo za účasti sborů z okolních obcí 13. 6. 1926 na prostranství u cihelny Antonína Bendy (dnes před domem p. Josefa Procházky č.214). Všichni členové měli nové hasičské uniformy (viz Němčičky v minulosti a současnosti, foto č.15), které jim ušili krejčovští mistři Bohumil Gregor a Václav Bezoušek. Samotné členství ve SDH bylo velkou cílí a členové požívali u spoluobčanů úctu. V době prvního cvičení měl již sbor nové vedení, a to: starostou byl Jan Hanzálek, mistostarostou a vzdělávatelem Antonín Sýkora, jednatelkem Ludvík Sadilek, pokladníkem Štěpán Prokeš, náčelníkem František Rozinek, pokladníkem Václav Prokeš a zbrojírem Vítězslav Procházka. Samotné první veřejné cvičení bylo pro občany Němčiček zcela mimořádnou událostí, a proto v některém z dalších čísel NČ přinесeme úplný zápis z této události. Dne 10. 5. 1925 bylo na valné schůzi hasičů za účasti 85 občanů usneseno vstoupit do svazku 26. Župy a do okrsku hustopečského, aby byla posílena tamní česká menšina.

V období let 1925 až 1940 byli němčičtí hasiči mimořádně aktivní. Stali se hlavními organizátory všech tradičních i nově zaváděných společenských akcí. Pravidelně pořádali ples, oslavkovou zábavu, byly hlavními organizátory hodů, dožínek, vinoobraní, Mikulášské a Kateřinské zábavy aj. Uvedme, že např. 1.8.1926 pořádali dožinkovou slavnost pod Odměry na volném prostranství státního lesa. Připravili také mnoho divadelních představení. Namátkou: Dítě Uriáštino v r. 1934, Ať žije naše republika v r. 1934, Chléb nás vezdejší v r.1935, Veňavá selka v r.1935, opera Děti Slovače v r. 1936, opera Madlenka z kovárny v r. 1938, Otec v r. 1967. Svůj spolek také důstojně reprezentovali v krojích i při cirkevních oslavách, jako bylo Boží tělo, procesí k Floriánkovi a další. Též oslavily 28. června s lampionovým průvodem a shromážděním u kapličky, oslavné vatry k výročí republiky a k úmrtí TGM byly organizovány hasiči.

26. května 1927 byla provedena zkouška zakoupené ruční čtyřkolové stříkačky od fy Hasičské závody v Čechách u Prostějova. Tato stříkačka pak byla vysvěcena při druhém veřejném cvičení dne 12.6.1927. Kmotrou stříkačky byla paní Marie Kopřivová, choť hoštinského. V červnu 1927 bylo za stříkačku zaplaceno 17 516 Kč a v dubnu 1928 pak byl ponikázán doplatek 4 047 Kč. Stříkačka byla prozatím umístěna ve farní stodole.

Od roku 1928 se datuje zahájení výstavby požární zbrojnice. Dohotovená zbrojnice byla slavnostně předána v r. 1935 při třetím veřejném okrskovém cvičení.

Němčičtí hasiči bývalo vidět také na častých hasičských cvičeních v okolních obcích, kde vždy sklizeli uznaní. Ikonou jejich náplní samozřejmě bylo chránit majetek spoluobčanů před požáry. Představme si situaci v té době: některá stavění měla ještě doškovou střechu, na všech půdách a ve stodolách bylo plno slámy, hospodářské přístavby byly nejvíce dřevěné, topilo se přímým ohněm v kamnech, svítilo se často svíčkou nebo petrolejkou. To všechno znamenalo, že požár byl častým, i když nevitáným hostem. Proto byl v obci noční strážný, který měl mimo jiné zavážas upozornit na vznikající požár. Později byly především v leteckém období stanovovány požární hlídky z řad všech občanů. Pokud museli hasiči zasahovat při požárech, byla jejich činnost sice usilovná, ale vzhledem k malému výkonu stříkačky a k ne dostatku vody ne vždy dost účinná. Při požáru šlo hlavně o to, aby se nerozšířil na okolní stavění a aby nebyl ohrožen život lidí a hospodář-

ských zvířat. Že byl požár častým neštěstím, ukazuje následující výčet: v r. 1929 shořela došková střecha Kateřiny Šlancarové č.108 a sousední dům Kateřiny Prokešové č.114, v r.1930 zničil požár střechu Martina Suského č.11 a stodolu Antonína Bendy č.32, v níž uhořel 33 letý Jan Kobliha. V r.1931 zachvátil oheň střechu domu Františka Novotného č.190 a Rudolfa Kadlecce č.29. V r. 1933 rádil oheň v domě Václava Mazúrka č.5 a Rudolfa Procházky č.193, při němž bylo zničeno i nákladní auto. V r. 1934 hořelo u Františka Sladkého č.159, v r. 1935 u Jana Sadílka č.33, a u Františka Hádlíka č.51, v r. 1936 u Jana Kopřivy č.161 a Stanislava Průdka č.107, v r. 1937 u Jaroslava Války č.115 a současně u Petra Kacera č.121. V r. 1940 vyhořelo poslední stavení v obci kryté doškovou střechou u Františka Doležala č.3. V r. 1942 hořelo u Hynka Buchty č.199, v r. 1944 vyhořel domek Karla Krátkého č.142. Po požárech hasiči pořádali sbírky pro vyhořelé. Sbírka se prováděla po obci, ale i v obcích sousedních. Jezdilo se s vozem a každý dal trochu toho, co mohlo: otýpky slámy, jetelinu, starší oblečení, potraviny aj.

Poznámka: V Boleradicích byl SDH založen v roce 1897.

Jaroslav Slezák

R e a k c e na článek Deset let poté,

který byl otisknán v 11. čísle Vinařského obzoru z letošního roku

Jistě můžeme souhlasit s tím, co napsal ing. Richard Stávek ve výše uvedeném článku. Samozřejmě, že morální, duchovní i kulturní já člověka bylo, je a bude v mnoha případech na dně samotné propasti. Etika a různobarevnost malého, středního a velkého vinařství byla zadupána hodně hluboko. Jsem přesvědčen, že se tato etika a různobarevnost vinařství, tak jako vinný keř, pomalu a jistě zakoření a vyžene své letorosty výš a výš. V každém případě máme co dohánět a musíme přidat. Musíme ho zalévat, opatrovat ho jako oko v hlavě, přistupovat k němu s veškerou láskou a citem, nebo nám tento keř vinařství uschne. Proto bych čekal od vzdělaného člověka, který vycestoval za hranice a poznal, kde tyto nedostatky máme, trochu víc. Čekal bych, že bude mezi malé vinaře chodit, poradí, kde chybě děláme, jaké jsou nové technologie, co si žádá trh a co je třeba udělat, abychom obstáli v tvrdé konkurenci, která se jistě zminohonásobí po vstupu do EU. Rozhodně bych ale nečekal takový článek, který hraničí s hulvátstvím a hloupostí. Obratně napsaná slova, ve kterých se skrývá lacinost a špinavost, nasbíral autor na samém dně oné morální propasti. Nechápu, jak je možné, aby se v tak odborném časopise, jakým Vinařský obzor je, objevily takové příhody, které úcelově a přitom anonymně špiní lidi.

Ptám se, proč autor pišící o morálce a etice vinařství, tyto lidi (šejdíře a patokáře) nejmínuje, aby se k tomu mohli vyjádřit. V článku Deset let poté píše o pořekadlu Potrefená husa nejvíce kejhá. I já si dovolím jedno pořekadlo: Mlčení znamená souhlas. Ale já ne-souhlasím, a proto přicházím s touto reakcí. Na závěr bych chtěl vzkázat panu ing. Richardu Stávkovi, že umím číst, a snad i psát. Samozřejmě ne tak obratně jako on, ale zato pravdivě. To si myslím, že je nejdůležitější jak pro psaní, tak pro vinaření.

malý vinař Radim Stávek

VODOVOD-NĚMČÍČKY
HORNÍ BOJANOVICE, BOLERADICE

=DOBRÁ VODA=

DÉLKA POTRUBÍ 11228m

AKUMULACE VODY BOŘETICE 200 m³

ZRYCHLOVACÍ STANICE NĚMČÍČKY

VODOJEM NĚMČÍČKY 2×250m³

NAKLADY STAVBY 21,5 MIL. Kč

INVESTOR: SDRUŽENÍ OBCÍ PRO VÝSTAVBU
VODOVODU „DOBRÁ VODA“

NĚMČÍČKY, HORNÍ BOJANOVICE, BOLERADICE

PROJEKTANT: PROVO-PROJEKCE

VODOHOSPODÁRSKÝCH STAVEB BRNO, S.R.O.

DODAVATEL: IMOS - VODOHOSPODÁRSKÉ

STAVBY BRECLAV S.R.O.

PROVOZOVATEL: VODOVODY A KANALIZACE

BRECLAV A.S.

VYBUDOVÁNO V LETECH

1994 - 1996

Výše uvedený text je opsán z pamětní desky, která je umístěna na budově
vodojemu DOBRE VODY v polní trati Kněžské v nadmořské výšce 310 m.

Vinařská firma

manželů Mileny a Jaroslava Buchtových sídlí v budově, která byla postavena v roce 1948 jako pehočka Vinopny ve Velkých Pavlovicích. Výstavbu se zasadil němčíčský rodák Bohumil Nědlik. Původně byl na tomto místě sklep s lisevnou. Po požáru způsobeném bleskem zůstal prázdný sklep, jehož majitelem byl Florián Machač.

V prvních letech po výstavbě se zde zpracovávaly hrozny, které tu prodávali místní pěstitelé. Hnoevé víno se tady skladovalo v podzemních jímkách vyložených skleněným obkladem.

Dne 19.10.1958 však došlo v této budově k tragédii. Při přenášení pytlů s cukrem se do kvassné jímky prepadl František Prokeš (č.120). Jemu se snažil pomocí František Deneček (č.401). Oba se zadusili kysličníkem obecnitým. Při zachraňování se částečně přištrávil Jan Šusýk (č.173), který pak na následky zemřel v červnu 1959. Po tomto neštěstí se zde přestaly hrozny zpracovávat. Prováděl se pouze výkup a hrozny se ke zpracování převezly do hlavního sídla Vino-pny ve Velkých Pavlovicích.

Později se víno v opravených jímkách po vykvašení z novu ukládalo, ale v budově nebyla prováděna nejnepříjemnější s moštěm. V dalších letech byl úplně v tomto místě zrušen jak výkup hrozny, tak zpracování. Do obce přijížděla k výkupu nákladní auta z Velkých Pavlovic. Budova pak používala místní JZD k uskladňování vlastního vína.

Pan Jaroslav Buchtá koopil objekt v roce 1993 a poté vnitřní zařízení zmodernizoval. Vykupuje hrozny od drobných pěstitelů, ale i od družstev. Veškeré množství na místě zpracovává, hotové víno ukládá do podzemních jímek a sudů a pak Lahvuje.

Rok 1999 byl pro vinice mimořádně přízivný. Někdy se mluví o ročníku století. To se projevilo i u firmy manželů Buchtových. Pod dohledem vinařského komisaře ing. Františka Kostrhuma se firmu podařilo vykoupit Frankovku s cukernatostí 23° a Rulandské bílé 25,5°.

Vydání tohoto čísla finančně zajistila

vinařská firma

Milena a Jaroslava Buchtových

Němčíčky č. 146

*Milena a Jaroslav Buchtovi přejí všem němčíčským občanům a svým dodavatelům
i odberatelům spokojené Vánoce a dobré zdraví do posledního roku tohoto tisíciletí.*

Faktografická poznámka před koncem roku

- a) Přestupný rok má proti běžnému roku o jeden den více, tedy 366 dní. Tímto dnem navíc je 29. únor. Přestupným rokem je ten, jehož letopočet je dělitelný čtyřmi. Výjimkou jsou století nedělitelná číslem 400. Takže přestupné roky jsou např. 1996, 2000, 2004..., ale nejsou jimi např. 1900, 2100, ...
- b) 1.1. roku 2000 nezačíná nové století a nové tisíciletí. To větší často uvádějí chybně mnohé redakce časopisů, dokonce je to napsáno na mnoha kalendářích, a podařilo se tuto chybu udělat 17.11.1999 dokonce Helmutu Kohlovi ve slavnostním projevu na Pražském hradě. Nové století a nové milénium začíná až 1.1.2001. Celý rok 2000 je posledním rokem dvacátého století a druhého tisíciletí. Proč? První stokoruna také nekončí, když máme 99 korun, ale až jich máme plných sto. Druhá stokoruna tedy začíná, když máme více než 100 korun, tedy stouprvní korunu. A s roky je to stejně. Něco jiného je to s počítací. Tito „geniální bibečci“ rozlišují roky pouze podle posledních dvou číslic. Jsou-li to dvě nuly, pak není jasné, jde-li o rok 1900, nebo 2000.

Silvestra jako patrona všechno vyššího flámu a bláznovství budeme proto letos slavit běžným způsobem. Až na konci roku 2000 „bude důvod“ dát si o skleničku více.

Milí občané Němčiček,
vážení příznivci obce,
v době vánočních svátků Vám všem přejeme
hodně osobní pohody, radost v kruhu Vaší
rodiny a vnitřní uspokojení.
Do nového roku 2000 přejeme pevné zdraví
a naplnění dobrých úmyslů.
To vše upřímně přeje starosta obce, Obecní
zastupitelstvo v Němčičkách a redaktoř
Němčičského čtení.

Němčičské čtení vydává Občanský sbor Němčičky, 693 01 Němčičky 221,
tel. 0626/430750, šéfredaktor Mgr. Jaroslav Slezák, zástupce
Boleslav Kopřiva, vydáno v Němčičkách 29.11.1999, 230 výtisků,
výtisk zdarma. Rejstříková čísla 3700110200